

vil jeg haabe, at man vil kunne finde en Løsning i den Retning.

Det er maaske ogsaa rigtigst for en Sikkerheds Skyld at tilføje, at naar den højtærede Minister sagde, at det konservative Folkeparti opgav at stille Ændringsforslag om at slette Højdegrænsen, saa gælder det ubetinget for dette Ting i alt Fald. Vi opgiver faktisk noget saadant, idet vi fra vor Side er villige til at gaa med til det, som jeg antager er Meningen, at Lovforslagets Behandling tilendebringes i Dag. Men naar man i Folketinget behandler Sagen saa hurtigt, gør man det samme, som man gør i alle saadanne Tilfælde: lægger Hovedbehandlingen over i det andet Ting. Det bliver en Følge deraf, og hvorvidt man i Landstinget under en eventuel Udvalgsbehandling vil stille saadanne Forslag, skal jeg ikke paa Forhaand kunne sige noget om; det ved jeg ikke.

N. Neergaard: Jeg tror, at Ordskiftet mellem de to Ministre har bidraget til at klare, hvorledes Spørgsmaalet ligger. Det er altsaa uomtvistelig rigtigst, hvad jeg sagde i mit første Foredrag, at der ikke her har fundet nogen Sammenkobling Sted, at der ikke er stillet noget Forlangende om, at der, inden vi gik med til dette Dyrtdsforslag, skulde være vedtaget Love, som sikrede Dækning. Dette staar fast. Hvad der har været Tale om, har været Ønsker om Løfter fra den højtærede Finansminister, og vi i vort Parti har da, saaledes som Minister Christensen udtalte, ønsket, at den højtærede Finansminister skulde give Løfte for det første i al Almindelighed om Dækning, men dernæst ogsaa om, at der under denne Dækning skulde være indbefattet en saadan Forhøjelse af visse Jernbanetakster, at det Forhold, at Jernbanerne drives med Underskud, derved kunde ændres. Nu kan det altid være Genstand for et individuelt Skøn, hvor absolut et saadant Ønske er fremsat, om det er fremsat som en ufravigelig Betingelse for, at man kunde gaa ind paa det foreliggende; men det forekommer mig, at det fremgik af Ordskiftet, at som en saadan ufravigelig Betingelse er Ønsket ikke fremsat, idet Minister Christensen har knyttet Ordet „maaske“ eller „rimeligvis“ dertil. Jeg har selvfølgelig fra først til sidst taget Del i Forhandlingerne, og mit Indtryk af Forhandlingerne, som de førtes fra vort Partis Side, er, at det ganske vist fremsattes som et meget bestemt Ønske, men jeg havde dog ikke Indtrykket af, at man ikke

kunde vende tilbage til Sagen, at der her var givet et Ultimatum. Og at min ærede Partifælle, som har Sæde i Ministeriet, har næret samme Opfattelse, fremgaar deraf, at han, som nævnt, har brugt Ordet „maaske“ eller „rimeligvis“. Imidlertid er det jo glædeligt, at det ved Forhandlingen med den højtærede Finansminister viste sig, at man saa at sige kunde mødes paa Halvvejen, og den højtærede Minister maa jo være glad ved, at vi har accepteret den Erklæring, han i Dag har afgivet om, at han vil sørge for fuld Dækning, og han kan ikke undre sig over, at vi benytter Lejligheden til ved denne første Behandling stærkt at understrege vort Ønske om, hvad der skal tages med under denne.

Om Dækningsspørgsmaalet i det hele er det ikke mit Ønske at rejse større Forhandling i Dag, vi vil komme tilbage dertil, naar Finansministeren fremsætter sine Skattelovforslag, men jeg maa fastholde, at den højtærede Finansministers Fremstilling af de Merudgifter, der kunde formodes at komme i Aar, har været for lyst farvet. Den højtærede Minister sagde, at det var ikke noget lyst Billede, han tegnede, det var det visselig ikke, men jeg har heller ikke sagt, at det var lyst i sig selv, jeg har kun sagt, at det var for lyst. At det forholder sig saaledes, vil vise sig, naar Statsregnskabet en Gang kommer til at foreligge. Dette er ikke paa nogen Maade sagt som en Bebrejdelse mod den højtærede Minister. For det første er han ikke nogen Profet, i alt Fald ikke nogen ufejlsbarlig Profet, men dernæst er der indtraadt Forhold, som den højtærede Minister ikke kunde forudse. Der er saaledes kommet en ny Fiskeordning; der har vist sig Forhold paa Majsmarkedet, som har gjort det til en nærliggende Mulighed, at den allerede gennemførte Majsordning vil medføre betydelig større Omkostninger, end den højtærede Minister den Gang kunde forudse; Udbyttet af Høsten er blevet slettere, end man tænkte sig, og jeg kunde nævne flere saadanne Forhold. Endelig er hertil kommet et Dyrtdsforslag, som med Hensyn til Tillæg til Embeds- og Bestillingsmænd vistnok gaar noget højere, end Ministeren den Gang tænkte sig. Der er altsaa kommet en Række Momenter til, som fuldkommen forklarer, at Billedet bliver væsentligt mindre lyst end det, Ministeren i sin Tid tegnede.

Den højtærede Finansminister spurgte flere Gange, om det var min Mening, at de nye Skatter, jeg pegede paa, skulde